

Összefoglaló

a Hivatal döntéseivel szemben benyújtott megváltoztatási kérelmek elbírálása tárgyában visszaérkezett bírósági döntésekről

2015/IV. negyedév

2015 negyedik negyedévében összesen 30 ügyben érkezett vissza a Hivatalhoz jogerős bírósági végzés, amelyeket az IJO – a szakmai főosztályok javaslatait is figyelembe véve – feldolgozott. A döntések az egyes oltalmi formákat érintő ügyekre az alábbi számban vonatkoztak:

Védjegy	24 (8 <i>ex parte</i> , 16 <i>inter partes</i> ügy)
Szabadalom	5 (3 <i>ex parte</i> , 2 <i>inter partes</i> ügy)
Használati minta	1 (1 <i>ex parte</i> , 0 <i>inter partes</i> ügy)

A Hivatal érintett döntéseinek több mint fele (17) tekintetében a megváltoztatási kérelem elutasítására került sor. A bíróság hat ügyben megváltoztatta a hivatali határozatot, egy esetben a döntés hatályon kívül helyezésére és a kérelem áttételére, három ügyben a döntés hatályon kívül helyezésére és a Hivatal új eljárásra utasítására került sor, három ügyben pedig a bíróság az eljárást megszüntette.

VÉDJEGY TÁRGYÚ DÖNTÉSEK

I. Vt. 2. § (2) bekezdés a) pont és (3) bekezdés

A Vt. 2. §-a (2) bekezdésének a) pontja alapján ki van zárva a védjegyoltalomból a megjelölés, ha nem alkalmas a megkülönböztetésre, különösen, ha kizárólag olyan jelekből vagy adatokból áll, amelyeket a forgalomban az áru vagy a szolgáltatás fajtája, minősége, mennyisége, rendeltetése, értéke, földrajzi származása, előállítási vagy teljesítési ideje, illetve egyéb jellemzője feltüntetésére használhatnak, vagy pedig amelyeket az általános nyelvhasználatban, illetve az üzleti kapcsolatokban állandóan és szokásosan alkalmaznak.

A Vt. 2. §-ának (3) bekezdése kimondja, hogy a (2) bekezdés a) pontja alapján a megjelölés nincs kizárva a védjegyoltalomból, ha használata révén – akár az elsőbbség időpontja előtt, akár azt követően – megszerezte a megkülönböztető képességet.

1. Az „OKTOBERFEST” szómegjelölés védjegykénti lajstromozását kérték a 32. osztályba sorolt „malátasör, sörbetek/italok, sörök” termékekre, valamint a 41. és 43. osztályba tartozó szolgáltatások vonatkozásában.

A Hivatal – a Vt. 2. §-a (2) bekezdésének a) pontja alapján – a védjegybejelentést elutasította. A határozat indokolásában kifejtett álláspontja szerint az „Oktoberfest” két szóelemből álló, egybeírt kifejezés, nem tekinthető fantáziaszónak, tisztán leíró jellegű az igényelt áruk és szolgáltatások körében. A fogyasztók a szavakat külön-külön és egybeírva is felismerik, a megjelölés láttán-hallatán tudatukban egy szórakoztató rendezvény képe idéződik fel,

amelynek rendeltetése a sörfogyasztás, így a kifejezés az igényelt áruk és szolgáltatások tekintetében közvetlenül kapcsolódik az áruk és szolgáltatások fajtájához, idejéhez és egyéb jellemzőjéhez, csak azokat jelöli, ezért nem rendelkezik megkülönböztető képességgel. Utalt arra, hogy a bejelentő nyilatkozatában foglaltak is ezt erősítik, mert állítása szerint a müncheni sörfesztiválra meghatározott minőségi előírások alapján készült sört forgalmaz Magyarországon. A Hivatal álláspontja szerint a bejelentő nem jogosult arra, hogy másokat eltiltsa a megjelölés használatától. (M1302823/8.)

A Fővárosi Törvényszék a megváltoztatási kérelmet elutasító végzésében megállapította, hogy a Hivatal helytállóan helyezkedett arra az álláspontra, hogy a lajstromozni kért megjelölés nem rendelkezik megkülönböztető képességgel. Nem kérdéses, hogy a kifejezésnek a német nyelvet nem ismerő átlagos fogyasztó számára is ismert jelentése a védjegybejelentés árujegyzékében szereplő sörökkel, sörfogyasztással és ezzel összefüggő szolgáltatásokkal közvetlen, leíró kapcsolatban áll. Egyébként a bejelentő saját érvelése sem mond ehhez képest mást, hiszen maga is azt hangsúlyozza, hogy az „OKTOBERFEST”-hez olyan speciális minőségű sörök kapcsolódnak, melyeket – állítása szerint – csak ő forgalmaz Magyarországon. A lajstromozni kért megjelölés tehát ezen érvelés fényében sem több, mint a müncheni népnünpélyt leíró jelentésén túl egy minőséget, vagy minőségi szintet kifejezni képes szóösszetétel. (3.Pk.21.995/2014/3.)

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság végzését helyben hagyta. Rámutatott arra, hogy az „Oktoberfest” kifejezés a XIX. század elejétől évről-évre megrendezett bajor sörfesztivál nevéként rögzült Európa- és talán világszerte a sörkedvelők tudatában. Ekként nem lehet kétséges, hogy a releváns magyar átlagos fogyasztó a megjelölésről még akkor is közvetlenül és egyértelműen a 32. osztályban felsorolt malátásör, sörbetek/italok, sörök termékekre asszociál, ha nem beszéli a német nyelvet. A 41. osztály főleg személyek vagy intézmények által, emberek szellemi képességeinek fejlesztésével kapcsolatban nyújtott szolgáltatásokat, valamint a szórakoztatásra és a figyelem lekötésére irányuló szolgáltatásokat tartalmazza, ezen belül is nevesítve a rendezvények és sörfesztiválok szervezését. A megjelölés alatt nyújtott ide tartozó szolgáltatás esetén ezért ugyancsak létrejöhet a fogyasztókban a gondolati képzetársítás a termékfajtákkal, ezen belül is a sörökkel, illetve az ezen elnevezés alatt közismert német sörfesztivállal. Ugyanígy direkt kapcsolat mutatható ki a 43. osztályra vonatkozóan, ami azokat a szolgáltatásokat foglalja magában, amelyeket személyek vagy létesítmények nyújtanak, ezek főleg élelmiszerek és italok fogyasztásra való elkészítésére, valamint szállás és étkezés biztosítására irányulnak szállodákban, panziókban és más, időleges szállásadást nyújtó létesítményekben. Mindezek alapján a lajstromozni kért megjelölés nem rendelkezik belső megkülönböztető erővel, az árujegyzék tekintetében leíró, és ezért ki van zárva a védjegyoltalomból. (8.Pkf.27.284/2014/3.)

2. A „HÓFÜGGÖNY” szómegjelölés védjegykénti lajstromozását kérték – nyilatkozattételi felhívást követően – a 17. osztályba sorolt „szigetelő PVC függönyök, szalagok, táblák, lemezek, lengőajtók, hegesztő- és védőfüggönyök” áruk tekintetében.

A Hivatal – a Vt. 2. §-a (2) bekezdésének a) pontja alapján – a védjegybejelentést elutasította. A határozat indokolásában kifejtette, hogy önmagában az, hogy a „HÓFÜGGÖNY” műszó, amely szótárban nem szerepel, nem zárja ki a megkülönböztető képesség hiányát. A Hivatal úgy találta, hogy a megjelölés kizárólag egy bizonyos típusú hőszigetelésre alkalmas termék fajtát (függöny) takar, mely a kifogásolt osztályba tartozó hőszigetelő anyagok tekintetében leíró jellegű. A „szigetelő PVC függönyök, szalagok, táblák, lemezek, lengőajtók, hegesztő- és védőfüggönyök” vonatkozásában nem tekinthető szokatlan természetű szóösszetételnek,

hanem ahhoz szorosan kapcsolódó kifejezés, azoknak egy bizonyos fajtáját, típusát meghatározó szókapcsolat. A két, önmagában is leíró szóelem egymás mellé helyezése sem alkot összességében fantáziaszót, nem tekinthető egyedi megjelölésnek, nem ad többlet tartalmat és nem kölcsönöz kizárólag a bejelentőhöz köthető sajátos jelleget a megjelölésnek. A „hőfüggöny” vagy „thermofüggöny” egy olyan műanyag függönyt jelent, amely segít megakadályozni, hogy a meleg vagy hideg levegő gyorsan kiszökjön a helyiségből. A lajstromozni kért megjelölés így nem rendelkezik semmi olyan egyedi elemmel, ábrával, vagy jellegzetes írásmóddal, mely alapján a bejelentő termékei megkülönböztethetők lennének más piaci szereplők hasonló áruitól. (M1401199/6.)

A Fővárosi Törvényszék a megváltoztatási kérelmet elutasította. Megítélése szerint a tárgybeli szóösszetétel a „HŐ” és a „FÜGGÖNY” főnevekből álló alárendelő szóösszetétel, amely az átlagos fogyasztó számára nyilvánvaló módon írja le az árujelzőben szereplő (hő)szigetelő funkciót ellátó függönyöket úgy, hogy a szigetelés szó elhagyásra kerül. Olyan, a magyar nyelvben jó ismert ún. jelentéssűrítő szerkezetről van szó, ahol a két főnévből álló alárendelő összetételt egybe kell írni a magyar helyesírás szabályai szerint. A jelen esetben tehát a szóelemek egybeírásával nem jön létre olyan meglepő szemantikai módosulás, és a szóösszetétel nem szenved olyan helyesírási hibában sem, ami megkülönböztető képességét biztosíthatná. (3.Pk.20.434/2014/3.)

3. A „KÖZHÁLÓ” szómegjelölés védjegykénti lajstromozását kérték a 41. osztályba tartozó „nevelés, szakmai képzés, szórakoztatás, sport és kulturális tevékenységek” szolgáltatások vonatkozásában. A Hivatal – a Vt. 2. §-a (2) bekezdésének a) pontja alapján – a védjegybejelentést elutasította, nem találta megalapozottnak a megkülönböztető képesség megszerzésére történő bejelentői hivatkozást sem. A megváltoztatási kérelem kapcsán eljáró Fővárosi Bíróság ugyanakkor megállapíthatónak találta a megkülönböztető képesség megszerzését, ezért a hivatali határozatot megváltoztatta és elrendelte a megjelölés védjegykénti lajstromozását.

A fenti előzmények után a védjegy törlése iránti kérelmet terjesztettek elő – többek között – a Vt. 2. §-a (2) bekezdésének a) pontjára, valamint a Vt. 3. §-a (1) bekezdésének a) és b) pontjaira hivatkozással. A Hivatal a törlési kérelmet elutasította. Hangsúlyozta, hogy az oltalomképeségi feltételeket a védjegybejelentés elsőbbségi napjára vonatkozóan kell vizsgálni. A Vt. 2. § (2) bekezdésének a) pontja és (3) bekezdése kapcsán utalt a Fővárosi Bíróság határozatára, amelynek vonatkozó részét a határozat tartalmává tette. Az indokolás szerint az eljáró tanács ezt a tényállást tartotta relevánsnak a jelen törlési ok tekintetében akkor, amikor azt állapította meg, hogy valóban nem volt a megjelölésnek megkülönböztető képessége, azonban azt utóbb a használat révén megszerezte.

A közrendbe ütközést sem találta megállapíthatónak a Hivatal kiemelve, hogy egy megjelölés nem tekinthető a közrendbe ütközőnek pusztán azért, mert számos jogszabály használja az adott szóelemet. Fontos megvizsgálni az érintett jogszabály természetét és meg kell állapítani, hogy az abban szabályozott névhasználat összefüggésben áll-e a közrenddel.

Megtévesztésre sem találta alkalmasnak a Hivatal a védjegyet. A védjegybejelentés elsőbbségi napján (2002. december 6.) a megjelölés nem volt még olyan széles körben ismert, államilag finanszírozott program, amelyet a fogyasztók kizárólag az államhoz kötöttek volna és a kifejezésből önmagából sem következik egyértelműen, hogy az csak állami feladatra utalhat. A „köz” szó, mint a közösség rövidítése számos az államtól független közösségre is utalhat, ennek megfelelően jelentése alapján a fogyasztó joggal következtethet valamely kulturális, szakmai vagy egyéb társadalmon belüli érdek mentén létrejövő közösségre. (M0205624/38.)

A Fővárosi Törvényszék a hivatali határozatot megváltoztatta, és a védjegy törlését rendelte el. A megváltoztatási kérelem kapcsán a bíróság ismételten vizsgálta a védjegyjogosult által a megkülönböztető képesség megszerzésének alátámasztására benyújtott dokumentumokat. A bizonyítékok értékelése alapján arra a következtetésre jutott, hogy a megkülönböztető képesség megszerzése a védjegyjogosult használata révén nem állapítható meg, így e tekintetben alaposnak találta a kérelmező törlési kérelmét.

Kiemelte, hogy a közrend a társadalmi együttélés jogilag szabályozott rendje, azon írott és íratlan jogi és erkölcsi normák összessége, amelyeknek egy adott társadalom tagjai rendszerint önként vetik alá magukat, és amelyeknek megvalósulását az állam szükség esetén kényszer útján is biztosítja. Önmagában az, hogy egy szó – amely jelen esetben egy elektronikus úton igénybe vehető kommunikációs rendszert takar – a jogszabályokban megjelenik, nem eredményezi automatikusan azt, hogy az a közrend részévé válik. Mindezek alapján a védjegy nem tekinthető közrendbe ütközőnek, ezért az erre alapított törlési kérelmet helyesen utasította el a Hivatal.

A Vt. 3.§-a (1) bekezdésének b) pontjára történt hivatkozást sem találta alaposnak a bíróság. Elfogadta azt a kérelmezői álláspontot, hogy állami feladat annak biztosítása, hogy az intézmények és az állampolgárok elektronikus úton is informálódni tudjanak a közigazgatásról, kapcsolatba tudjanak lépni internet útján is a különböző hatóságokkal, kormányzati szervekkel, megkönnyítve ezzel a hivatalok előtti eljárást. Ebből a feladatból azonban nem zárhatóak ki a különféle civil szervezetek, akik szintén részt vállalhatnak a megfogalmazott állami célok megvalósításában. Ez akkor is igaz, ha a feladatokat jogszabály határozza meg és azok teljesítését az állami költségvetés finanszírozza. Így az internetes hozzáférés lehetőségének a biztosításához nem feltétlenül csak az állam vagy a kormányzat képzete kapcsolódhat a felhasználók körében, ezért nem áll fenn a fogyasztók megtévesztésének veszélye a védjegy használata folytán. (1.Pk.20.828/2007/5.)

II. Vt. 4. § (1) bekezdés b) pont és (4) bekezdés

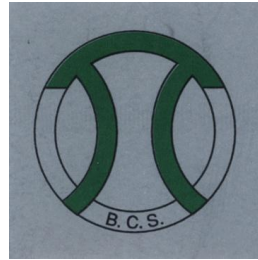
A Vt. 4. §-a (1) bekezdésének b) pontja alapján nem részesülhet védjegyoaltalomban a megjelölés, amelyet a fogyasztók összetéveszhetnek a korábbi védjeggyel a megjelölés és a védjegy azonossága vagy hasonlósága, valamint az érintett áruk, illetve szolgáltatások azonossága vagy hasonlósága miatt.

A Vt. 4. §-ának (4) bekezdése szerint e törvény alkalmazásában az összetéveszhetőség magában foglalja azt az esetet is, ha a fogyasztók a megjelölést gondolati képzettársítás (asszociáció) útján kapcsolhatják a korábbi védjeggyel.

4. Színes ábrás nemzetközi védjegy oltalmának Magyarországra történő kiterjesztését kérték az 5., 11. és 32. osztályok vonatkozásában.

A bejelentéssel szemben – a Vt. 4. §-a (1) bekezdésének b) pontjára és (4) bekezdésére hivatkozással – felszólalást nyújtottak be. A felszólaló előadta, hogy jogosultja a korábbi elsőbbségű ábrás védjegyeknek.

A Hivatal a felszólalást elutasította és a megjelölést védjegyként lajstromozta. A megjelölések összetéveszthetősége kapcsán kifejtette, hogy a "pi voda" színes megjelölést az átlagfogyasztó egyedi jelölésnek értékeli. A felszólaló védjegyeinek ábrás elemeit azonban az átlagfogyasztó nem az általánosan használt "π" betű ábrázolásaként, hanem egy dupla vonalú körben kék, illetve zöld színekkel kiemelt körívek metszésvonalaiaként érzékeli. A védjegyek egyedi, pecsét alakú grafikai ábrázolása megfelelően elkülöníthető felirattal sajátos kialakítású. Az így megállapított domináns elemeket értékelve a fogyasztók biztonsággal megkülönböztethetik egymástól a megjelölést és a korábbi védjegyeket vizuális alapon. Hangzásban is eltérnek egymástól a megjelölések, mert a felszólalói védjegyek betűelemei "B.C.S" és a megjelölés szóeleme "pi voda" nem hasonlók, illetve nem azonosak. Kiemelte, hogy a megjelölések abban az esetben tekinthetők konceptuális értelemben azonosnak vagy hasonlóknak, ha a két megjelölésnek azonos vagy hasonló a jelentése. Ezt azonban a jelen esetben nem találta megállapíthatónak, mert jelentéstartalmukban sem tekinthetők az összetéveszthetőségig hasonlóknak a „B.C.S” betűsorozat, illetve a „pi voda” szavak. Mindezek alapján a Hivatal arra a következtetésre jutott, hogy a bejelentett megjelölés és az ellentartott védjegyek között nem áll fenn olyan fokú hasonlóság, amely alapján az összetéveszthetőség veszélye felmerülne. Mivel a megjelölések összevetése alapján nem volt helye a hivatkozott lajstromozást gátló ok alkalmazásának, az árujegyzékek összevetését a Hivatal nem végezte el. Tekintettel arra, hogy az ellentartott megjelölések vizuálisan, fonetikailag és különösen konceptuális szempontból is igen eltérőek, ezért a gondolati képzetársítás törvényi tényállása sem valósul meg a Hivatal álláspontja szerint. (A1135011/11.)

A Fővárosi Törvényszék ezzel nem értett egyet. Kifejtette, hogy a nemzetközi védjegy domináns eleme a pi betű – nem pedig a pi szám – stilizált, kissé kínai jelre emlékeztető ábrázolása. A „pi voda” szóelemek a pi vizet írják le, melyről ellenbizonyíték hiányában elfogadható, hogy leíró jellegű szóösszetétel, így magának a pi betűnek sem lehet különösebb megkülönböztető erőt tulajdonítani. Az ellentartott védjegyeknek ugyancsak egy stilizált pi betű a domináns eleme. Világos, hogy az árujegyzékbe sorolt alkoholmentes italok, ásványvizek tekintetében leíró jellegű domináns pi jelzés azonossága a vizsgált megjelölések fonetikai azonosságát eredményezi, melyhez képest elhanyagolható a színben és a megjelölés grafikai kialakításában mutatkozó írásképi eltérés. Az azonos domináns elemek konceptuális azonosságot is eredményeznek. Mindez együttesen a nemzetközi védjegy és az ellentartott védjegyek összetéveszthetőségét eredményezi. A bíróság megállapította azt is, hogy a nemzetközi védjegy árujegyzékébe sorolt kezelt asztali vizek az ellentartott védjegyek árujegyzékében szereplő alkoholmentes italok, ásványvizek árukhoz nagymértékben hasonlóak, forgalmazási jellemzőik felől nézve lényegében azokkal azonosak. Ha figyelembe vesszük azt is, hogy az áruk azonossága vagy magas fokú hasonlósága erősíti a megjelölések közötti hasonlóságot, akkor bizonyos, hogy a nemzetközi védjegy oltalma nem ismerhető el

Magyarországon a Vt. 4. § (1) bekezdésének b) pontja alapján. Ezért a bíróság a Hivatal határozatát megváltoztatva a nemzetközi védjegy magyarországi lajstromozása iránti kérelmet elutasította. (3.Pk.21.546/2014/11.)

5. Ábrás megjelölés védjegykénti lajstromozását kérték a 33. osztályba tartozó „alkoholtartalmú italok (sörök kivételével)” áruk tekintetében.

A bejelentéssel szemben – a Vt. 4. §-a (1) bekezdésének b) pontjára és (4) bekezdésére hivatkozással – felszólalást nyújtottak be. A felszólaló előadta, hogy jogosultja a korábbi elsőbbségű „PATRON”, „PATRON TEQUILA” és „GRAN PATRON” szövegdjegyeknek – többek között – a 33. osztályba sorolt termékek vonatkozásában.

A Hivatal a védjegybejelentést elutasította. A vizuális vizsgálat során megállapította, hogy az ellentartott védjegyek szövegdjegyek, a megjelölés pedig ábrás kialakítású, amely szárnyas angyalt, védőszentet ábrázol. Vizuális szempontból tehát bizonyos fokú eltérés mutatkozik. Fonetikai szempontból értékelve az összetéveszthetőséget rámutatott arra, hogy a domináns elemek között mindössze apró különbség fedezhető fel, amely jelentéktelennek minősül. Konceptuálisan azonosságot állapított meg a Hivatal, kiemelve, hogy mindkét szó a „védő”, illetve „pártfogó”, „védelmező” jelentéssel bír. A bejelentett megjelölés angyal, védőszent ábrázolása ezt a jelentéstartalmat erősíti. Ugyanakkor a felszólaló védjegyeiben szereplő „PATRON” szó a magyar nyelvben egyéb jelentéssel is rendelkezik: pld. tároló egység (festékpátron), amely azonban az árujegyzékben szereplő árukkal közvetlen összefüggésbe nem hozható. Ezáltal nem kizárt, hogy a fogyasztók az ellenérdekű fél védjegyeit látva is a védő, pártfogó jelentésre gondolnak. A lajstromozni kért megjelölés és az ellentartott védjegyek között tehát magas fokú hasonlóság állapítható meg a domináns elemek lényegi azonossága folytán, amit a megjelölés ábrás kialakítása önmagában nem képes ellensúlyozni. Az árujegyzékeket összevetve a Hivatal kiemelte, hogy a bejelentés és a védjegyek árujegyzéke lényegileg azonosnak, illetve hasonlósnak tekinthető. (M1202869/19.)

A Fővárosi Törvényszék – a megváltoztatási kérelmet elutasító határozatában – rámutatott arra, hogy a megjelölés domináns eleme a „PATRONUS” szó, amely írásképében és hangzásában kisebb, konceptuálisan nagyobb mértékben, összességében pedig az összetéveszthetőséget elérő mértékben hasonló az ellentartott „PATRON” szövegdjegyekhez. Megállapította, hogy a „PATRON” kifejezés többjelentését a Hivatal a határozatában figyelembe vette, s azt is helyesen fejtette ki, hogy az adott árukkal kapcsolatban nem kizárt, hogy a fogyasztók annak „védő”, „pártfogó” jelentésére is gondoljanak. (3.Pk.20.188/2014/4.)

A Fővárosi Ítéltábla álláspontja szerint az elsőfokú bíróság helyesen jutott arra a meggyőződésre, hogy az ellentartott védjegyek sérelme nélkül nem lajstromozható a bejelentett megjelölés. A megjelölés szövegelem teljes egészében magában hordozza az ellentartott „PATRON” védjegyet, méghozzá a magyar nyelv kiejtési szabályai szempontjából hangsúlyos, első részén. Az átlagos fogyasztó számára az azonos szövegelemek a döntőek, ezért a szóvégi, hangsúlytalan „-US” szótag nem teszi a két megjelölést sem vizuálisan, sem fonetikailag oly mértékben eltérővé, hogy az adott áruk tekintetében az összetéveszthetőséget kizárja. A megjelölés ábrás elemei ezt a jelentős hasonlóságot az írásképben nem rontják le,

noha kétségtelenül eredményeznek némi eltérést, ugyanakkor a kiejtésben egyáltalán nem nyernek szerepet. Konceptuálisán szintén nagyfokú hasonlóság tapasztalható, mivel a patron és patrónus kifejezések egyezően a pártfogó, támogató tartalmat hordozzák, amit a megjelölésben hangsúlyoz a kitért szárnyú angyal motívum. Ezen lényegesen nem változtat az, hogy a patron szó egyéb (töltény, töltényhüvely, robbanótöltet, szódavíz készítéséhez szükséges betét) jelentésekkel is rendelkezik, mert azok a 33. osztályba sorolt termékekkel nem állnak közvetlen összefüggésben. (8.Pkf.26.746/2014/7.)

6. A „FRUTELLA” szómegjelölés védjegykénti lajstromozását kérték a 30. és 31. osztályba sorolt termékek körében.

A bejelentéssel szemben – a Vt. 4. §-a (1) bekezdésének b) és c) pontjaira hivatkozással – felszólalást nyújtottak be. A felszólaló előadta, hogy jogosultja a korábbi elsőbbségű „NUTELLA” közösségi szóvédjegynek a 29., 30., 32. és 43. osztályokba tartozó áruk és szolgáltatások vonatkozásában.

A Hivatal a felszólalást elutasította és a megjelölést védjegyként lajstromozta. A vizuális vizsgálat során az átlagfogyasztók számára alig érzékelhető hasonlóságot állapított meg, míg fonetikai szempontból a védjegyet és a megjelölést hasonlóknak tekintette. Konceptuálisán vizsgálva az összetéveszthetőséget a Hivatal rámutatott, hogy az átlagos fogyasztó számára a „FRUT-” elem egyértelműen a gyümölcsre, míg a „NUT” szó a mogyoróra utal. A Hivatal értékelte, hogy a konceptuális hasonlóság megítélésénél az adott terület – jelen esetben Magyarország – nyelvi, kulturális sajátosságait kell figyelembe venni, Magyarországon pedig a legelterjedtebb idegen nyelv az angol. Megállapította, hogy az „- ELLA” szóelem mindkét esetben azonos; jelenthet női nevet, de az élelmiszeripari termékek esetében gyakran használt lágyító végződés is, amelynek önálló jelentéstartalma nincs. Ezen okok alapján a megjelölés és a védjegy konceptuális szempontból nem minősülnek hasonlóknak. Az árujegyzékeket összevetve a Hivatal megállapította, hogy a 30. osztályban a bejelentés és az ellentartott védjegy árujegyzéke lényegileg azonosnak tekinthető, míg a megjelölés kapcsán a 31. osztályban felsorolt termékeket részben hasonlóknak minősítette a védjegy árujegyzékében feltüntetett árukhoz. A Hivatal az árujegyzékek hasonlósága ellenére arra a következtetésre jutott, hogy az ellentartott megjelölések vizuális és konceptuális szempontból érzékelhető eltérése miatt az összetéveszthetőség veszélye nem áll fenn.

A Vt. 4. §-ának (1) bekezdésének c) pontjára történő hivatkozást vizsgálva megállapította, hogy a felszólaló nem igazolta a korábbi védjegye jóhírnevének fennállását, csupán egy termékismertetőt mellékel, ezért a kizáró ok többi feltételét nem vizsgálta a Hivatal. (M1204573/22.)

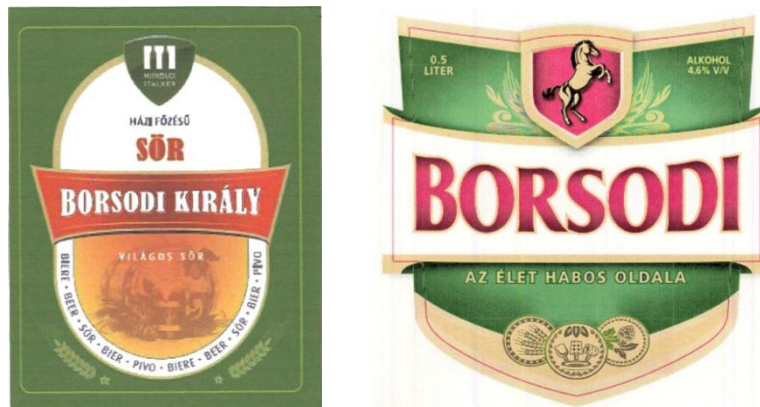
A felszólaló a határozattal szemben megváltoztatási kérelmet terjesztett elő, az ellentartott védjegy megkülönböztető képességének és jó hírének igazolására további bizonyítékokat csatolt. A Fővárosi Törvényszék egyetértett a Hivatallal abban, hogy a megjelölés és a védjegy között nincs olyan fokú formális hasonlóság, amely a fogyasztókat tévedésre vezethetné. Az Európai Bíróság C-39/97. számú *Canon* ügyben kifejtett jogértelmezését figyelembe véve kiemelte, hogy az áruk azonossága és magas fokú hasonlósága erősíti a megjelölések közötti hasonlóságot, amely összetéveszthetőség veszélyét fokozza. Az ellentartott védjegy egy nagyon speciális árutípus, a mogyorókrémek körében ismert, és kétség kívül jóhírű, az átlagos fogyasztó a Nutellát kifejezetten a mogyorókrémmel és nem más áruval azonosítja. A termék specialitása okán fennáll annak a reális esélye, hogy ha a lajstromozni kért megjelölést ilyen árun érzékeli a fogyasztó, akkor azt a felszólalóhoz fogja kötni. A mogyoró és mogyorókrém áruk esetében, de csakis ezen áruféleségek tekintetében

tehát érvényesül a megjelöléseknek a *Canon*-ítéletben kifejtett összevetéveszthetőségét fokozó hatása, mégpedig olyan módon, hogy az összevetéveszthetőség szintjét el nem érő formális hasonlóság asszociációs alapú összevetéveszthetőséggé emelkedik. A 31. osztály magában foglalja a mogyorót és az abból készült mogyorókrém is, erre az árutípusra nézve a Vt. 4. §-a (4) bekezdésnek b) pontja és e szakasz (4) bekezdése alapján a megjelölést ki kell zárni a védjegyoltalomból.

A Vt. 4. §-a (1) bekezdésének c) pontja szerint vizsgálva az ellentartott védjegyet, maga a bejelentő sem vitatta, hogy a felszólalói védjegy jóhírű, ez azonban a kifejtettek szerint egy speciális árutípushoz kapcsolódik, melynek konzekvenciáját a fenti kizáró ok körében vonta le a bíróság. További azonosság, vagy hasonlóság hiányában ez a kizáró ok sem akadályozza a lajstromozni kért megjelölés védjegyoltalmát.

Mindezekre tekintettel a bíróság a Hivatal határozatát megváltoztatta és a 31. áruosztályba sorolt mogyoró, mogyorókrém áruk tekintetében a védjegybejelentést elutasította. (3.Pk.23.092/2014/5.)

7. A „**BORSODI KIRÁLY**” színes ábrás megjelölés védjegykénti lajstromozását kérték a 32. osztályba sorolt „sörök; malátásör; gyömbérsör; árpakivonatok sör előállításához” termékek, illetve a 33. osztályba tartozó „mézsör” áruk tekintetében.

A bejelentéssel szemben – a Vt. 4. §-a (1) bekezdésének b) pontjára és (4) bekezdésére hivatkozással – felszólalást nyújtottak be. A felszólaló kérelmét elsősorban a „BORSODI” színes ábrás védjegyére alapította, amely – többek között - a 32. osztályba tartozó termékek tekintetében áll oltalom alatt.

A Hivatal a felszólalásnak helyt adott és a védjegybejelentést elutasította. Vizuális és fonetikai szempontból magas fokú hasonlóságot állapított meg a megjelölések között. Konceptuálisan vizsgálva az összevetéveszthetőséget a Hivatal arra a következtetésre jutott, hogy mivel mindkét megjelölés a sörgyártásra utaló motívumokat és kifejezéseket tartalmaz, a domináns pozícióban lévő „BORSODI” szóelem pedig azonos tájegységre utal, a megjelölések közötti hasonlóság konceptuális szempontból is megállapítható. Mindezek alapján a lajstromozni kért megjelölés és az ellentartott színes ábrás védjegy az összbenyomás szempontjából az összevetéveszthetőségig hasonlóak. Az árujegyzékeket összevetve a Hivatal megállapította, hogy fennáll az áruk azonossága, illetve hasonlósága.

Az asszociatív összevetéveszthetőséggel kapcsolatban kifejtette, hogy gondolati képzettársítás esete elsősorban olyankor alkalmazandó, amikor a hagyományos összevetés eredményeként nem mutatható ki a megjelölések összevetéveszthetősége, azonban olyan benyomást tesz a fogyasztóra a megjelölés, hogy annak tudatában a szemben álló megjelölések által lefedett jelentéstartalom egymással összekapcsolódik, ennek eredményeként pedig összefüggésbe

hozza egymással a megjelöléseket. Hivatal arra a megállapításra jutott, hogy a lajstromozni kért megjelölés szempontjából releváns fogyasztói kör átfedésben van az ellentartott védjegyekkel kapcsolatba hozható fogyasztói körrel. Következésképpen megalapozottan fennáll annak a veszélye, hogy a megjelöléseket érzékelő azonos fogyasztói csoport tagjai a lajstromozni kért megjelölést látva, hallva, illetve értelmezve azt a téves következtetést vonják le, hogy a bejelentett megjelölés az ellenérdekű cég újabb védjegye, illetőleg valamilyen üzleti kapcsolatot feltételezhetnek a felek között. (M1301262/15.)

A Fővárosi Törvényszék kiemelte, ha figyelembe vesszük, hogy a fogyasztónak csak ritkán nyílik alkalmja a két védjegy közvetlen összehasonlítására, s kénytelen arra a pontatlan emlékezeti képre támaszkodni, amely tudatában él, akkor nem férhet kétség ahhoz, hogy a megjelölés és a védjegy összetévesztő. Hiszen a fogyasztó lényegében a „BORSODI” szóelemmel azonosítja azokat, míg a sörgyártás világához tartozó szóelemek és ábrázolások (kalász, hordó, söröspohár) csak leíró, díszítő funkcióval bírnak, aligha dominálják a címkéről kialakított emlékképet. Jelentőséget lehet ugyanakkor tulajdonítani annak, hogy a vizsgált megjelölések színvilága csaknem azonos, egyaránt a zöld, az arany és a piros szín kombinációi, amelyek viszont részei lehetnek a fenti emlékképnek. Nem kétséges tehát, hogy a Vt. 4. §-a (1) bekezdésének b) pontja kizárja a lajstromozni kért megjelölés védjegyoltalmát. Mindezekre tekintettel a bíróság a megváltoztatási kérelmet elutasította.

A bíróság álláspontja szerint ugyanakkor a Hivatal által helyesen feltárt vizuális, fonetikai és konceptuális alapú – formális – hasonlóság önmagában is összetéveszthetőségre vezet, ezért szükségtelen volt vizsgálni, hogy az asszociatív alapú összetéveszthetőség [Vt. 4. § (4) bek.] megvalósul-e az adott esetben. (3.Pk.24.671/2014/4.)

III. Vt. 4. § (1) bekezdés c) pont

A Vt. 4. §-a (1) bekezdésének c) pontja értelmében nem részesülhet védjegyoltalomban eltérő áruk, illetve szolgáltatások tekintetében a belföldön jóhírnevet élvező korábbi védjeggyel azonos vagy ahhoz hasonló későbbi elsőbbségű megjelölés, ha annak alapos ok nélkül történő használata a jó hírű védjegy megkülönböztető képességét vagy hírnevét sértené vagy tisztességtelenül kihasználná.

8. Színes ábrás megjelölés védjegykénti lajstromozását kérték a 19., 37. és 38. osztályokba sorolt áruk és szolgáltatások vonatkozásában.

A bejelentéssel szemben – a Vt. 4. §-a (1) bekezdésének b) és c) pontjaira hivatkozással – felszólalást nyújtottak be. A felszólaló előadta, hogy jogosultja a korábbi elsőbbségű ábrás védjegyeknek a 35. és 36. osztályok vonatkozásában.

A Hivatal a felszólalásnak helyt adott és a védjegybejelentést elutasította. A megjelölések összehasonlítása tekintetében arra a következtetésre jutott, hogy a „P” betű ábrás kialakításában mutatkozó hasonlóság nem tekinthető olyan mértékűnek, amely alapján az összetéveszthetőségig való hasonlóság veszélye fennállna. Ezért a Vt. 4. §-a (1) bekezdésének b) pontjára történő hivatkozást a Hivatal nem találta megállapíthatónak.

A Vt. 4. §-ának (4) bekezdése alapján vizsgálódva kifejtette, hogy a megjelölések között gondolati képzettársítás útján kapcsolat feltételezhető, tekintettel a vizuális kialakításban mutatkozó hasonlóságra: a lajstromozni kért megjelölés „P” betűje felidézheti a fogyasztókban a korábbi védjegyeket. Figyelembe vette továbbá azt is, hogy a felszólaló védjegyei jóhírűnek minősülnek és ezáltal erős megkülönböztető képességűnek kell tekinteni őket. Az árujegyzékek vizsgálata során lényegi azonosságot állapított meg, ezért arra a következtetésre jutott, hogy a Vt. 4. §-ának (4) bekezdése kizárja a lajstromozni kért megjelölés védjegytalmát.

A Hivatal a Vt. 4.§-a (1) bekezdésének c) pontja körében megállapította, hogy a csatolt bizonyítékok többségében a jóhírnév fennállásának alátámasztására alkalmasak voltak. A „P” védjegyek esetében is igazoltnak találta a jóhírnév fennállását, tekintettel arra, hogy ezen védjegyek használata is megvalósult a „Pirelli” védjegyek használata során. Kifejtette, hogy a lajstromozni kért megjelölés és a felszólaló védjegyei között olyan fokú a hasonlóság, hogy a megjelölés a szokásosan tájékozott, ésszerűen figyelmes és körültekintő releváns fogyasztói kör képzetében felidézi a jóhírű védjegyeket, és ezáltal tisztességtelen piaci előnyhöz juttathatja a bejelentőt, mert a fogyasztók a piacra bevezetett név és annak minősége miatt vásárolnák meg a bejelentő áruit, vennék igénybe szolgáltatásait. Rámutatott, hogy az ellenérdekű fél korábbi védjegyeinek jóhírneve gumiabroncs áruk tekintetében áll fenn. Ezzel összehasonlítva a bejelentett megjelölés árujegyzékében szereplő a 19. osztályba tartozó „nem fém építőanyagok, nem fémből készült merev építési csövek; aszfalt, szurok és bitumen; nem fémből készült hordozható szerkezetek; emlékművek nemfémből” termékeket, valamint a 37. osztályba sorolt „építkezés; javítás; szerelési szolgáltatások” és a 38. osztályba tartozó „távközlés” szolgáltatásokat megállapította, hogy azok nem különböznek olyan mértékben az előbbiektől, amely kizárná azt, hogy az átlagfogyasztók tudatában ne jelenjen meg a korábbi védjegy. (M1202338/23.)

A Fővárosi Törvényszék nem osztotta a Hivatal azon véleményét, hogy a lajstromozni kért megjelölés és az ellentartott védjegyek asszociáció miatt összetéveszthetők. Az igaz, hogy a szavak kezdő, „P” betűjének elnyújtott, a szóelem további karaktereit felülről átölelő speciális ábrázolása valóban eredményez vizuális alapú hasonlóságot, az átlagos fogyasztók számára azonban egyértelmű elhatárolási alapot ad – mind formális, mind pedig asszociatív alapon – az, hogy a szóelemek alapvetően különböznek.

A Vt. 4. §-a (1) bekezdésének c) pontja vonatkozásában a bíróság kifejtette, hogy nem volt vitás, hogy az ellentartott védjegyek jóhírűek. Hangsúlyozta azonban, hogy az adott esetben a jóhírűség egy nagyon speciális árutípus, a gumiabroncsok vonatkozásában alakult ki. A felszólaló csak e körben csatolt bizonyítékokat, azt azonban nem bizonyította, hogy gazdasági tevékenysége e speciális árukörön kívül más, esetenként lényegesen különböző árukat is érintene. E körben is megállapította, hogy a lajstromozni kért megjelölés és az ellentartott védjegyek hasonlósága a jóhírűség összetéveszthetőséget fokozó hatása ellenére sem éri el azt a mértéket, ami az átlagos fogyasztót az áru eredetét illetően tévedésbe ejthetné. Ilyen formán nem kétséges az sem, hogy a gumiabroncsairól ismert felszólaló jóhírnevét aligha használhatja ki az építési, mélyépítési kivitelezésről – nem vitatottan – ismertté vált bejelentői vállalkozás. Mindezek alapján a bíróság a Hivatal határozatát megváltoztatta és elrendelte a megjelölés védjegykénti lajstromozását. (3.Pk.25.907/2013/6.)

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság végzését helybenhagyta. Rámutatott arra, hogy az asszociáción alapuló összetéveszthetőség a formális szempontok által meghatározott összbenyomáson alapuló összetéveszthetőség kiegészítő szabálya, aminek alkalmazása akkor kerülhet előtérbe, amikor kimutatható ugyan kisebb fokú hasonlóság a szembe állított megjelölések között, de ez önmagában még az árujegyzékek esetleges hasonlósága esetén sem elegendő ahhoz, hogy felmerüljön annak a reális veszélye, hogy az átlagos fogyasztó tévesen kapcsolatot találjon a megjelölés és a már lajstromozott védjegyek között.

Kiemelte továbbá, hogy a felszólaló ugyanazon védjegyeire hivatkozva állította az összetéveszthetőséget, a jóhírűség sérelmét, illetve tisztességtelen kihasználását. A kialakult gyakorlat szerint azonos tényállás mellett a Vt.-nek a megjelölés védjegyoltalomból való kizártságának eseteit szabályozó, eltérő törvényi tényálláson alapuló rendelkezései egyidejűleg nem alkalmazhatók. A Vt. 4. § (1) bekezdés b) és c) pontjában foglalt lajstromozást kizáró okok tehát párhuzamosan nem terjeszthetők elő, illetve nem vizsgálhatók. Ennek okán Vt. 4. § (1) bekezdés c) pontjára alapított fellebbezési érvelést a másodfokú bíróság érdemben nem vizsgálta. (8.Pkf.27.004/2014/3.)

IV. Vt. 18. § (1) bekezdés

A Vt. 18. §-ának (1) bekezdése alapján ha a védjegyjogosult a lajstromozástól számított öt éven belül nem kezdte meg belföldön a védjegy tényleges használatát az árujegyzékben szereplő árukkal és szolgáltatásokkal kapcsolatban, vagy ha az ilyen használatot öt éven át megszakítás nélkül elmulasztotta, a védjegy oltalmára alkalmazni kell az e törvényben előírt jogkövetkezményeket [4. § (3) bek., 5. § (2) bek. b) pont, 30. § d) pont, 33. § (2) bek. a) pont, 34. §, 61/E. §, 73. § (2) bek.], kivéve, ha a védjegyjogosult a használat elmaradását kellőképpen igazolja.

9. A Hivatalnál 525 926 lajstromszám alatt oltalom alatt áll a „**pasta ZARA**” nemzetközi ábrás védjegy a 30. osztályba sorolt „frissen készült, szárított, tartósított, mélyhűtött és készre gyártott tészta” áruk körében. A jogosult jogutódlás útján vált a védjegy jogosultjává, a védjegy korábbi tulajdonosa egy olasz cég volt.

A védjeggyel szemben használat hiánya miatti megszűnés megállapítása iránti kérelmet terjesztettek elő. A Hivatal a kérelmet alaposnak találta és a védjegy oltalmát megszüntette. Álláspontja szerint a védjegyjogosult nem bizonyította a támadott védjegy tényleges használatát. A jogosult által szolgáltatott bizonyítékokat alkalmasnak találta ugyan a tényleges védjegyhasználat igazolására, de érvelése szerint kizárólag az a körülmény, hogy a jelenlegi használó – olasz cég – korábban a védjegy jogosultja volt, a két cég közötti kapcsolat kellő alátámasztása nélkül, önmagában nem elegendő annak megállapításához, hogy a jelenlegi védjegyjogosult általi tényleges használat is megvalósult. A jogosultnak a tárgyaláson e körben a bizonyítás kiegészítése érdekében előterjesztett határidő engedélyezése iránti kérelmét elkésettnek minősítette. A Hivatal rámutatott arra is, hogy a nemzetközi védjegylajstrom adatai alapján megállapítható volt, hogy a jogosult, valamint a használat bizonyítása körében becsatolt dokumentumokon szereplő olasz jogi személy (a védjegy korábbi tulajdonosa) között 2013. május 23. napján licenciaszerződést jegyeztek fel, ez azonban a megszűnési kérelem benyújtását követő dátum. (A525926/22.)

A Fővárosi Törvényszék a hivatali határozatot megváltoztatva a használat hiánya miatti megszűnés megállapítása iránta kérelmet elutasította. A Ket. 1. §-ának (2) bekezdésébe ütközőnek értékelte, hogy a Hivatal csak a szóbeli tárgyaláson tulajdonított a használat igazolására csatolt számlákat, szállítóleveleket kiállító cég, illetve a jogosult kapcsolatának döntő jelentőséget, és a további bizonyítás lehetőségének biztosítása nélkül a két cég közötti szerződéses kapcsolat bizonyíthatatlansága okán helyt adott a kérelmező kérelmének. Álláspontja szerint csak kellően egyértelmű felhívás esetén, a megszabott határidő mulasztáshoz képest lehet kimondani, hogy a bizonyítékot az ügyfél nem kellő időben terjesztette elő. Ezért az elsőfokú bíróság úgy értékelte, hogy a Vt. 91. §-ának (4) bekezdése alapján nem hagyhatók figyelmen kívül az e körbe eső, csak a megváltoztatási kérelemmel együtt előterjesztett bizonyítékok. Erre tekintettel a tényállást a csatolt licencszerződés alapján azzal egészítette ki, hogy az olasz cég a védjegyjogosult engedélye alapján használja a védjegyet, ekként az általa megvalósított használatot a jogosult használatának kell tekinteni, amit az is erősít, hogy ő a nevezett cég egyedüli tulajdonosa, így kézenfekvő, hogy tudott a használatról. Kiemelte, hogy a licencszerződésnél nincs formakényszer, ezért annak létrejötte a jogosult ráutaló magatartásából is levezethető, tekintve hogy nem merült fel arra adat, hogy az érintett cég a jogát mástól származtatná.

Osztotta a Hivatal azon megállapítását, hogy az olasz cég védjegyhasználatát ténylegesnek tekinthető. A kérelem benyújtása előtti időszakból, különösen a 2011-ből származó számlák, szállítólevelek, szerződések alapján az elsőfokú bíróság is úgy ítélte meg, hogy az igazolt használat megfelel a Vt. 18. § (1) bekezdésében írt feltételeknek.

A másodlagos kérelem – a bíróság a védjegy oltalmát a száraztésztákra korlátozza – vonatkozásában arra a megállapításra jutott, hogy mivel a tárgybeli védjegy használata a tészták körében igazolt, így az árujegyzékben megjelölt minden olyan konkrét áru tekintetében, amely rendeltetése, fogyasztást motiváló jellemzője alapján ebbe az árukategóriába tartozik, a tényleges használat bizonyítottan tekinthető. (3.Pk.25.602/2013/7.)

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság végzését helyben hagyta. Álláspontja szerint helyesen mutatott rá az eljáró bíróság, hogy írásbeli szerződés nélkül is elfogadható lenne ez a használat, mert a Vt. 23. §-a értelmében a védjegylicencia-szerződés tartalmát a felek szabadon állapítják meg és ez nincs semmilyen formai előíráshoz kötve, az egyetlen tilalom az, hogy a teljesítése ne eredményezze a fogyasztók megtévesztését. (8.Pkf.26.340/2014/3.)